

חיי נליסקון 8 תל-אביב
מקום מברקים: פולסקופס
מ. ד. 188, 26788
פריז: העולם הזה בע"מ
שם: ישראל בע"מ ת"א
פיו המערכת אהרתי עבוד
מכון המערכת, מלבר עבור
עורכות המערכת: מרת
"בנתח" ד"ר ל"צרכי"
שוכנות על-ידי חברי ה
זערכת והבנות על-ידי

עורך משנה: יחיאל
ישעיהו ליבא

הכתב הראשי:
עמנואל פתח

בסורך הראשי:
אורי אבנר
ראש המערכת:
שלום כח

עורך משנה: תביית
אורי פלע

הזלם הראשי:
ה ברנע

חברי המערכת:

רוב איתן, משה כרמל, יחיאל כחן, יצחק נביר, ילי
לילי, רותי דוד, בני זכאי, יחנן רבקה, יואל, אהרן פאזב
עמוס קינן, טילב קשת, אבהם רפפורט.

ראש מערכת ירושלים:
יוצא ארץ

מנהל מערכת:
רד שטיין

ראש המגזר:
שלמה הרר

מכתבים

ישו באידת

ברצוני להודות לכם על רשימתכם המצוינת
ההנחת על דל ברניורה (תעלים הזה 891). היא
מראה את הכעיה באורה הנכון.

ה. ל. לינדסי
העדה הבאפטיסטית בישראל
ירושלים

באשר לפרשת המורה דל ברניורה ולפרשות
דומות לה הייתי רוצה להזכיר שתי עובדות:

(א) ברוב המדינות המודרניות הסעיה "דת"
אינו מופיע כלל בתקנותיו של האזרח ואינו
מעניין את השלטונות.

(ב) מנילתיזציות האדם של האומ"ם אשר גם
ישראל חתמה עליה, כוללת את הסעיה הבא:
"כל אדם זכאי להגשם המהשבה, המצטון והדת.
חופש זה כולל את זכות-האדם להמיר את דתו,
או את אמונתו, ולתת ביטוי לדתו, או לאמונתו,
ביחידות או בציבור

האם כוחם של עקרונות אלה יפה רק כלפי
רו"ם, ואינו יפה כלל לנוכי אורח ישראל?
ד"ר א. זק, תל-אביב

התענה הגואלת

יש לי דעיון, אשר בוצעו עלול למנוע את
הישגות של פרשות מסוג פרשת הספינה בתי
נלים (תעלים הזה 893). מאחר שגם אילת וגם
כל הורמנדל בידינו, הרינו מציע למשרדי ה
פיתוח והבטחון לחסור תעלה מאילת עד מנדל.
מבוא מאילת שהתעלה תעלה כמה מיליון דולר
והסירתה תימשך המש שנים. אבל הדבר ישתלם
לנו יפה. היות ואנו נמסור את כל בעיית-האבטלה
ונחסור לעצמנו את 18 מיליון הדולרים, שאנו
מוציאים מדי שנה על הסיכוב מסביב לאפריקה.
אוב, תעלה כזאת תהיה משוכללת סימאה מי
תעלת סואץ ותכנסו לנו שפע של דביים.

אלכסר קובי, ירושלים

מינבלות לתכנית: אין יציאה מאילת אלא
דרך הים הטרוטוריאליים של מדינה שכנה;
המצרים שולטים באי טיראן, בפתח המפרץ.

שדושה שנתרתי כנלא

בסעיה בי של חוק החינוך הממלכתי כתוב בין
השאר כי חובה להשתיח חינוך זה, על שאיפה
להבדה בנייה על חירות, שחיון, סובלנות, עזרה
הדדית ואבהתי-הבריות". והנה קולתי בתשובה כי
שלושה צעירים ערכים, שאנשמו בתקופת איש
הממשלה-הצבאי בנצרת (תעלים הזה 891) נעצרו
לתקופה של שנה נוספת, לסי סעיה 111
חוקי-החירום. מה אענה לתלמודי, אם ישאלוני
מדוע נעצרו שלושת הערכים? האומר כי הם
נעצרו בשם החירות? או בשם הסובלנות? או
אולי בשם אבהתי-הבריות?
אם סיבת המעצר היא כשהנחת, הרי מחובת
האזרחים לכך להסכיר זאת, מבלי לסנוע בי
בסחון המדינה.

מורה עברי, ראשון-לציון

כדאי לחיות כתבו

יבכר, אחרי שכתביכם היו כבצנים ועורכי יום
סרט לעצמם, הפך כתבכם עתה דור של בית
המחוי (תעלים הזה 893). לכריאות.
שאלה פרטית: אמתול עברתי במקרה ברבנות
וראיתי נבר השור, בעל שסם גדול, מתגרש מי
אשתו. האם היה זה כתב העולם הזה העורך
רפוטטניה בשם "חורש אתר הייתי נרוש?"
יוחנן ברזלי, תל-אביב

הקורא ברזלי שגה. לא היה ברבנות שום
נציג אחר של העולם הזה מלבד הכתב שהח-
חתן אותה שעה, למטן רפוטטניה מקיפה תחת
הכותרת: "שבוע אחד הייתי נרוש"

מלאי צהוב

לאחר קריאת מאמרו של עמוס קינן על ה
דרכיו חושדאלי (תעלים הזה 892) הייתי רוצה
לפנות אל משרד-החוק שלנו בשאלה חשובה:
מדוע מקבלים קולגים וצולנים ספרדיים רשות
כניסה לישראל ללא כל קוש? שעה שהספרדים
מסרבים להניח לנושאי דרכונים ישראלים לרדה
לחון בברצלונה?

נח אביצחק, תל-אביב

האם אתה בעד השכרה
כללית?

האם אתה מחיר תפיסה?

האם מוחך עובד כראוי
תחת לחץ?

מזה שנים רבות נתקמד כי
עולם המדע מבחן האינטלי-
נציה בצורותיו השונות,
הידוע בלועזית בראשייתר
בותיו איי. קיו. (מנת שכל).

בשכונת הכא יפרסם "העו"
לם הזה" זו הפעם הראשונה
בעתונות הישראלית, מבחן
אינטליגנציה שלם, עשוי כי
מוחדר למבחן עצמי והדד,
בתוספת פירוט התוצאות.

רגלי המלכה

מדוע אינכם מקדישים מקום לבעיית היל-הרגלים
הישראלי, "סלכת-החילול של צה"ל" הרי כי
יום אנו רואים לפגנו מציאות אכזרית ומכביה:
הבריות מתיחסים אל איש-היל-הרגלים כאל כסי
כיו שלא הצליח להסתדר בניוב באתר המשפדים
רוב הנוער אף הוא מתאמץ לסנות עורף לחיל-
הרגלים ולמצוא לו עיסוקים כבאים נותם יותר.
אריה, תל-אביב

מוזל זוגי

אני, עכרכם וקוראכם הנאום, ידוע בין חברי
כשישמול בחסד עליון, מעודי לא זכיתי במלחה
העממי, מבלות המנטוריו, במפעל-הסיים רי
אפילו לא בהתערבות.
הדברים הניעו לירי כך שחברי הרביקו בי את
הכיניו "שליסוף" ואני ספקתי לעסוק בכל דבר
המכונה בשם הנרלה... והנה לפתע התהפך ה
לנל: אני, הלא-יוצאלי זכיתי בכרכים זוגי לה
צנת המרד על הקיץ (תעלים הזה 892).
יהודה גינוסר, חיפה

איחולים לבניים למזל בבחירת בת-זוג.

המטאטא והתוחמה

ברשימה על תוחמת הכרכ הממשלה החדשה
לאחר הכחירות לכנסת השלישית (תעלים הזה
892) חסר פרט קטן, אך חשוב: מי ימלא (לפי
תוכנית בי. נ"י) את מקומו של אכא אבו
כנציו ישראל באו"ם?

נתן גרינבאום, תל-אביב

הדבר אינו ידוע, עדיין, למערכת.
אם בי. נ"י, באמת החליט על ביוצע תוכניתו,
סימן שהנטיבות דרשן זאם, היש לכם מרשם
טוב יותר לשיאטנו כל תוחמה שנצטברה בארץ?
תנו לברניוריו חופש-פעולה. לו הוכזת לבצע את
התוכנית, והוא היחיד שמסוגל לעשות זאת -
אפילו ביד חזקה.

אורי פרג, תל-אביב

פתרון לפתרון

אתם יכולים לפתור את בעיית פתרון-התשבץ
בצורה ששונה, מבלי שהפתורים יצטרכו להשי-
חית את תלונות-השכונות, או לשלוח את ה-
פתרונות על-גבי נייר. עליכם רק להרפס את
התשבץ על מוכח של הצירימור, אשר יצורף לי
עתון.

משה קרפף, חיפה
צערו אין העולם הזה יכול לקבל את
רצנתו (הטובה) של הקורא קרפף, כי הדבר
היה מייקר במידה ניכרת את העתון.

ישיבת ההתאחדות לכדורגל נפתח
זה אמש במשבר המור. הנהלת הפועל
עמדה על כך כי נבחרת מכבי תצא לי
משחקים באי טרינידאד, ואילו הנהלת
מכבי איימה לפרוש מההתאחדות אם לא
תישלח נבחרת הפועל שהיא "הנבחרת
הטובה בארץ", לזברי אנשי מכבי.

ישראל פרשה אמש מועדת שביתת-
הגשק המעורבת הישראלית-מצרית אחרי
שהישיבה-הראש הוגרבי סירב לגנות את
ישראל, לפי הצעתה, בגלל הצבאי
301687531/ק שערב בסעות את הגבול.
"מעשים באלה" אמר הנציג הישראלי
הבכיר, "ביעריים את האימון בוועדה".

ד"ר עזריאל קארליבך כתב היום
מאמר ראשי על שאלת הסואץ, בו הביע
דעה שהיא מזוהה בדיוק עם הדעה ש-
הביע ד"ר עזריאל קארליבך במאמר רא-
שי שכתב אמתול על הנית הסואץ.

היה היה איש בשם כורש
שלקח נערה אל-החורש.

והעץ נעקר מן החורש.

שבועון הסוציאליסטי

שעור ראשון בבית-הספר

לרגל החכרזה על פתיחת בית-הספר ל

עיתונאים בתל-אביב, מציע העולם הבא
את השעור הבא:

"כשכלב נושך אדם, אין זו ידיעה. כש-
אדם נושך כלב - זוהי ידיעה". כך

אמר, בשעתו, העורך פוליצר.
להלן חמש ידיעות ישראליות, שיהיו
סקופים ממדרגה ראשונה, כאשר יקרו:

- סקופי הסוכנות הכריזו שביתת-
רעב לפני דלת הצרף של עולה מתורו.
בנאומו לפני סניף מקיי בנצרת,
איים שר-האוצר, לוי אשכול, שיתמסר
מתפקידו אם לא יסכימו רופאי המדינה
לקבל את התוספת לשכרם עד הראשון
לחודש.

יתעורר כך רגש סקרנות. אם צדקתי בכך,
גרמי לי קורת-רוח ופרסמי בגליון הטולם
הזה בסורך הבא דברים אלו:

אל ח/ח 351. מהנ"ל
מכתבך נתקבל ונקרא.
- מאשרת ונכונה.

באם יהיה כתוב "מאשרת ונכונה" אוכל
לחשוב שהבנת את מכתבי היטב, את מי
אשרת את כל הכתוב בו ונכונה להמשך.
באם לא הבנת ואינו מודה בכך, כתבי
בסוף:

"לא מאשרת ונכונה".

לאחר אחת מהתשובות יבוא המשך מצדי.
באם את מעונינת לספק את סורתך, האורי
בסבלנות. לעת-עתה אוכל לומר לך רק

שאינני מלאך. הנני אך ורק אדם. איני האדם
השלם, יש בי גם חסרונות ובטוחני שגם

הירונות. גילי אינו חשוב (בשבילנו לא יהיה
קיים הגיל) אולם באם מונחך אמיתית,
מוכן זה וואי אולי באם מוויפת, או מלפני כמה

שנים, חושבי שגילנו זהה בערך. אולם
בשמנו...? את נראית כצעירה מדי לגבי

הרושם שעשתה על הכותבת.
אני מקוה שנקיים בינינו מגע אקטונוי

ותו לא. (הדבר נתון לבחירתך).
גב את החבר הזה עלי לאכזב. רותי

אינה מוכנה בהחלט לערוב תפקיד עם חיים
פרטיים, ביקשני להעביר את תשובתה:

"לא מאשרת (ולא) נכונה". אולם, לצורך
הרגעה: רותי אינה נשואה.

על כולם עולה, כך מספרת רותי, החבר
הדרום-אפריקאי היושב בקיבוץ גבתי, ממ

סיר עליה מכתב-אהבה אחד ליום, בדיקנות
של שעות. הנה אחד מהם:

"זה זמךמה שאני שם לב לתמונתך בעתון.
העולם הזה. הריני מרשה לאמור לך:

אהבתיך! כן, רותי, אהבתיך, ובכל חום
לבי, פשוט למקרא שורותיך וכיצד את
שייעצת לכתורים ולבחרות צעירים, הרי

זה ממש נפלא.
אם את נשואה או לא, זה לא מענין אף
כי אהבתיך, רותילה.

הריני כורע ברך לפניך, מבקשך ומתח
נן לפניך, הריני מוכן ללכת לקצה הבל

בגללך. הריני מוכן לרדת לשאול-תחתיות
או לקפוץ מהמסגד של באר-שבע. רק ה-
שיבי לי אהבה, אמרי שאהבתיני. האם זה

לא נפלא לאהוב, רותילה?
אנא רותילה, כתבי לי מעל דפי מדורך.
ואם לא תעני לי, לא אפטיק מלכתוב לך
יום ולילה עד שאדע שאהבתיני.

הוי חמודתי-לבי!"

לו קראת את כל המכתבים המגיעים
לרותי (ומפעם לפעם אני מרשה לעצמי
להציץ) היית מסכים עמי, מן הסתם, ש-
כאן קבור חומר עצום לסוציאולוג המבקש
לנתח את אופי הנוער הישראלי. שום סופר

לא יוכל להגיע לקרסוליהם של אחרים מהם.
אינו כנות! אינה פאתוס בלתי-מוזווי!
השבוע הרשימי לרותי להרחיב את מדור
הה באופן חד-פעמי, ע"מנת לפרסם במלר
או שכתב אחד שרואה לה (וגם לי) בעל
ערך מיוחד להבנת ההווי של הדור הצעיר
ביותר. אני מקוה שאחרי שתקרא את ה-
מכתב חסכים-עמונו שהמקום אינו מבוזבז.

לוי ז'י

יש אדם אחד הווכה לקנאה כללית במי
ערכת. כחנתי לרותי חרד. כי בעוד כל
שאר החברים והחברות נמקים באלמנטיות
קודרת, אינם זוכים לכל הערכה אישית,
שלא לדבר כלל על מכתבי-אהבה, הרי רר

חי שלנו היא נושא תמידי להבעת רגשות
פריטים מכל המינים (אם כי בעיקר ממין
אחר, הגברי).

ישנם קוראים ציניים החושדים כי רותי
היא זאב בעור כבשה, כלומר גבר מחופש.
כך כתבה לה נערה רחובותית חמודה (כך
אני מקוה) את המכתב המשעשע הבא:

שלום לך רותי יקרה!!!
תתפלאי אולי לקבל ממני מכתב, כי כי
עצם השאלה שאני רוצה לקבל תשובה מרך

היא שאלה אישית, והייתי אבד מאד רוצה
לקבל ממך תשובה בככתב אישי.

אם את רוצה לדעת קודם-כל מי אני, ובכן
אני נערה רחובותית הלומדת בתל-אביב, בגיל
17 וחצי, רגע, אבל הפרטים אסור שיתפרר
סמו בהעלם הזה.

ובכן לעצם הענין: יש האומרים שרותי,
כמובן אני מתכוונת לבחורה שעינה את ה-
חשובות לבחורים ובחורות שונים ומקשרת
ביניהם, היא פשוט בחור הנקרא "רותי".

אני מנסה לעקוב במשך זמן רב אחר שמר
עה זאת ואני מצליחה לזהות אותך, כל-
מר לאיזה מין את (הוא) משתייכת.

(אם את בחור, אולי כדאי להתחיל להת-
עסק איתך, זאת גם אחת הסיבות שאני כו-
תבת מכתב זה).

חוששני שעלי לאכזב את החברה רבת-
התקוות. רותי היא צעירה חמודה, ואין כל
ספק ביחס לנשיותה.

כך חושב, כנראה, גם החכר הגלבל שכתב
לרותי, בשבוע שעבר, את המכתב הבא:

"לרותי ו מאמנו ו שלום ו
יתכן ומכתבי ייראה אלהדל להסכיר לך:
בעיניך היפות, אולם אשתדל להסכיר לך:
אינני מקוראיו הקבועים של העולם הזה...

במקרה נקלע לידי גליון מסוים ואז -
העפתי עיני במדור מסוים ודבר ראשון
שקלטתי עיני היתה תמונתך!

אסתי חוברת מספר, קראתי את דברך,
וכברני, אף-על-פי שאינני פסיכולוג, שאף
את צמאה למעט בידור (אולי אהבה).

בגליון מסוים הדגשת את הדבר במיור
חד. כתבת: "חשבו על נערה מסכנה שכ-
מוני הנאלצת לקרוא עשרות העתקים של

"אני גבוה, אומרים שאני נחמד ואני רוצה
להתחבא על כל הנושאים".

אני ניסיתי לקרוא בין השיטין, כבורני
שהבנתי שאין את מוצאת סיפוק בזיווג

היוחיים שבין הכותבים הנעשים לכאורה
אחר-כך ללא אמצעותך, שאף את מחפשת
סורקן לרגשותיך, אף את נוקקת למלה

טובה, לחיבה, להערצה שאותה לא מצאת
עדיין, בכל-אופן לא בשלמות.

תמונתך ליטוה אותי, שבת פקחיה, שמי-
מזנת חמודתי, ערמונית, ובת-צחוקי הקלה
יכולה בקלות לההפך לזעם. את הנך הראי

שונה שהתרשמתי מתמונתה כל כך ולכן
ברצוני להשאר התרשמות זאת בנכרוני.

אני יודע את גילך, רק פחד אתה מטריד
ני: האם את נשואה? אין ברצוני כלל לר-
אותך. מועד בעדני דברמה שלעולם לא או-
כל להסכיר לך (אולי בכל-זאת פעם...)
על-יכ-פינו, אני סבור שלאחר מכתב מי
שינה כזה (כזה בטח הוא ייראה בעיניך)